

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1 — 10 березня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(1 — 10 березня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
1	Вівторок	ЧІО-ЧІО-САН	ПО ТОЙ БІК	АННА КАРЕНИНА	БІДНИЙ СТУДЕНТ
2	Середа	ФРА - ДІАВОЛО	ПО ТОЙ БІК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	БІДНИЙ СТУДЕНТ
3	Четвер	НАТАЛКА-ПОЛТАВКА	ГЛИБОКЕ КОРІННЯ	АННА КАРЕНИНА	АРШИН МАЛ АЛАН
4	П'ятниця	ФЛОРІЯ ТОСКА	ПО ТОЙ БІК	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
5	Субота	ЕСМЕРАЛЬДА	ТЕВ'Є - МОЛОЧНИК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	БІДНИЙ СТУДЕНТ
6	Неділя	Д А Н К О (р) БАЛ-МАСКАРАД (в)	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР! (р) ПО ТОЙ БІК (в)	АННА КАРЕНИНА (у) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (д) ТРИ СЕСТРЫ (в)	БІДНИЙ СТУДЕНТ (р) БІДНИЙ СТУДЕНТ (в)
7	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ПО ТОЙ БІК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	ВИСТАВИ НЕМА
8	Вівторок	А І Д А	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (р) ПО ТОЙ БІК (в)	АННА КАРЕНИНА	БІДНИЙ СТУДЕНТ
9	Середа	БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН	ВИСТАВИ НЕМА	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	АРШИН МАЛ АЛАН
10	Четвер	ТРАВІАТА	ПО ТОЙ БІК	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	БІДНИЙ СТУДЕНТ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 7 (44) 1—10 березня 1949 р.

ФЕДІР ВОЛКОВ

Минуло 220 років з дня народження видатного діяча російського театру Ф. Г. Волкова.

Федір Волков вийшов з народу і, подібно до Ломоносова, був всебічно обдарованою людиною. Блискучий актор, Волков був також і поетом, і музикантом, і художником, і скульптором, Але особливо великі заслуги його перед російським театром.

Як актор, він з однаковим умінням виконував і трагедійні і комедійні ролі, причому величезний успіх, який мав він у глядачів, свідчить, наскільки близьке було його мистецтво різночинному демократичному глядачеві.

Гра Волкова була натхненна і разом з тим зовсім проста, без зайвої ефектності і пишномовної декламації. Він не був зіпсований ходульним, неприродним мистецтвом класицизму. Намагаючись принизити значення Волкова, буржуазна космополітична критика бундючно говорила про нього, як про „актора-самоучку“, що не бачив „великих зразків драматичного мистецтва“, при цьому під „великими“ мали на думці іноземні зразки. Так, Волков справді не перейняв іноземних зразків з їх класицистськими канонами. Як свідчив відомий просвітитель XVIII ст. М. І. Новіков, гра Волкова була „природна“. Мистецтво Волкова живилося з народної творчості і живих спостережень над тогочасним суспільним життям, яким цікавився він не збоку, а був його активним учасником, захищаючи в своїй боротьбі з реакцією та деспотизмом національні інтереси батьківщини.

Наскільки Ф. Волков був тісно зв'язаний з сучасним йому життям свідчить поставлений ним маскарад „Торжествующая Минерва“, ідея якого була—викрити розбещене й темне дворянство, хабарництво суддів, бюрократизм чиновництва і показати перемогу наук і чеснот.

В цьому маскараді Ф. Г. Волков виявив себе не тільки як актор, але і як талановитий режисер; він один керував величезним числом учасників. Проте маскарад цей коштував йому життя. Застудившись, Волков тяжко захворів і помер на 35-му році життя, в повнім розквіті своїх творчих сил.

Волков був людиною „великого й проникливого розуму, угрунтованого й здорового міркування і рідких обдаровань, прикрашений багатьма науками й наполегливістю“, — так писав про Волкова М. І. Новіков.

В особі Ф. Волкова російський театр мав палкого й благородного служителя. Інтереси батьківщини, інтереси російської театральної культури він ставив над усе. На служіння цим ідеалам віддав Волков увесь свій блискучий талант і глибокий розум, усе своє життнтя.

За два століття, що відділяють нас від часів Волкова, виросла й небувало розквітла неозора й могутня нива російського реалістичного мистецтва, на якій Федір Волков був одним з перших її сіячів.

Д. Марінін.

5 березня

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника О. Галкін.

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу. Закидаючи камінням її катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін,** засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон собора Паризької богоматері—**А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар собора—**О. Люлін, А. Саркіс'янц.** П'єр Гренгуар, студент, поет—**О. Галкін, П. Плавник** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова—**Є. Порицаєва, В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**М. Алейніков, Г. Водовозов,** О. Галкін, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці—**І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

---

6 (ранок) березня

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто **В. Гавриленка** (за мотивами творів М. Горького).

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Балетмейстер - постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм. Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Третя дія. 1-а картина. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2-а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилено переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник вивається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.— Ходім! — крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати — слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Ватажок орди — **О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців — **О. Галкін, Я. Додін.** Зобар — **Н. Ізотов, А. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркіс'янц, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

6 березня

Дж. Верді.

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Переклад **Б. Тена (М. Хомичевського).**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постановка народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Художник — **Л. Горєвой.**

Постава танців **В. Нікітіна**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

В приймальній герцогського палацу при дворі чекають на вихід герцога Річарда Варвіка. Тут офіцери, дворяни, що хочуть звернутися до герцога з скаргами, тут і група змовників на чолі з графами Горном і Ріббінгом.

Виходить герцог. Паж Оскар подає герцогові список запрошених на бал. В ньому герцог бачить ім'я Амелії, дружини свого вірного друга Ренато. Герцог кохає Амелію.

Входить Ренато. Він переконує герцога негайно розправитися зі змовниками. Герцог не погоджується.

Приходить верховний суддя. Він приніс на підпис герцогу вирок про вигнання за межі країни чаклунки Ульріки. Герцог вирішує перевірити обвинувачення і пропонує придворним піти з ним вночі до Ульріки поворожити.

Таємниче житло чаклунки. Ульріка, оточена простодушними відвідувачами, ворожить солдату й віщує йому щастя. Переодягнений Річард непомітно вкладає в кишеню солдата гроші і наказ про підвищення його в чині. Далі Ульріка радить Амелії забути герцога Річарда, якого вона кохає. Нарешті Ульріка віщує самому герцогу, що він загине від руки того, хто перший простягне йому руку цього вечора. В цей час входить Ренато і подає йому руку. Пізнавши герцога, Ульріка радить йому остерегатися змовників, які знаходяться тут.

Відлюдний закуток на околиці міста. Амелія шукає чарівну траву. З'являється Річард, і вони признаються одне одному в коханні. Раптом з'являється Ренато, щоб попередити герцога про те, що за ним стежать змовники. Амелія, невпізнана своїм чоловіком, переконує герцога, що йому необхідно сховатися. Герцог згоджується, але бере з Ренато клятву, що той проводить жінку до міста, не піднявши з неї вуалі. Коли Річард зникає, вриваються змовники. Вони хочуть знати, хто та жінка, що була з герцогом. Ренато вступає з ними в боротьбу, в яку втручається і Амелія. З неї падає вуаль, і всі її впізнають. Змовники сміються. Ренато глибоко переживає своє горе.

В домі Ренато збираються змовники, до яких приєднався недавній друг герцога. Кидають жереб, хто має вбити графа. Жереб тягне Амелія, яка не знає в чому справа. Жереб випадає Ренато. Для вбивства Ренато вирішує скористатися запрошенням герцога на бал у палаці.

Кабінет герцога. Він вирішив відмовитися від згубної пристрасті і відправити Ренато з дружиною за кордон. Він пише про це Ренато. В цей час йому приносять листа від Амелії, в якому вона попереджає герцога про небезпеку.

Бал. У герцогського пажа Ренато дізнається, в якому костюмі герцог. В той час, коли Річард розповідає Амелії про своє рішення, Ренато вбиває його. Герцог вмирає, наказуючи не переслідувати вбивцю.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—**Н. Ісламова.** Ульріка — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Паж — **В. Павленко, М. Раїк.** Герцог Річард — **З. Канзбург.** Ренато — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горн — **І. Вільчур, Б. Малков.** Ріббінг — **М. Державін, Д. Діссар.** Сільвано— **Г. Коваль.** Суддя — **П. Строганов.** Слуга— **В. Хворост.**

8 березня

Дж. Верді.

АІДА

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Ведуть виставу: **С. Петров, А. Базилевич.**

Дочка ефіопського царя Амонасро—Аіда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аіда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аіду і Аіда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аіди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аіді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аіда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — **Е. Рекало.** Аіда—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут** засл. арт. УРСР. Рамфіс—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цар—**М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

---

9 березня

Б. Асаф'ев.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за однойменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Волкова.

Постановка балетмейстера **А. Гірмана.**
Диригент — **І. Баусов.**
Художник—**Д. Овчаренко.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання в коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх.

Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинджал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —
погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається насмерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—**І. Герман, Л. Любімова.** Вацлав, її жених — **Я. Додін, П. Плавник.** Князь Адам, батько Марії—**І. Дергаус.** Зарема—**Н. Виноградова.** Гірей—**О. Горохов.** Нуралі—**О. Галкін.** Головний евнух — **І. Дергаус.** Няня—**Е. Пориваєва.**

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Л. Любімова, Г. Маслова, Д. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, А. Саркіс'янц, І. Трахтенберг** та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн**, віолончель—**Е. Хоміцер.**

---

10 березня

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського.**

Диригент—**П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник—**Н. Соболь.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — **Ю. Лозинська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон—**В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Вільчур.** Доктор Гренвіль — **М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга — **В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, Н. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет— **Г. Риков, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

8 (ранок) березня

Фрідріх Шіллер

Переклад за редакцією **А. Гозенпуда**

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Режисер-асистент — **С. Ходкевич**.
Художнє оформлення **С. Йоффе.**
Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**
Диригент — **М. Каневський.**
Концертмейстер—**М. Константинівська**.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко;** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд — син його, майор — **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. **О. Свистунов**. Леді Мілфорд—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова**. Вурм, особистий секретар президента — **І. Костюченко, І. Гавришко**. Міллер, музикант — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Його дружина — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Софі, камеристка леді — **В. Власовська, О. Тимофієнко.** Камердинер герцога — **О. Подорожній, В. Бондаренко.** Лакей президента — **М. Кірін**. Лакей леді — **А. Троян**. Поліцаї — **Г. Снєгірьов, В. Лавров, В. Бережний, В. Чекунов.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**



ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

1, 3, 6 (утро), 8 марта

По роману **Л. Н. Толстого**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста **СССР А. Крамова.**
Режиссер—**В. Лизогуб.**
Художник—**М. Беспалов.**
Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:
(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский — **В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена **Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамрова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны — **Р. Семашко.**

Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч — **Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина—**Я. Эдельман.** Корней—**И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

2, 5, 7 марта

А. Софронов, лауреат Сталинской премии.

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

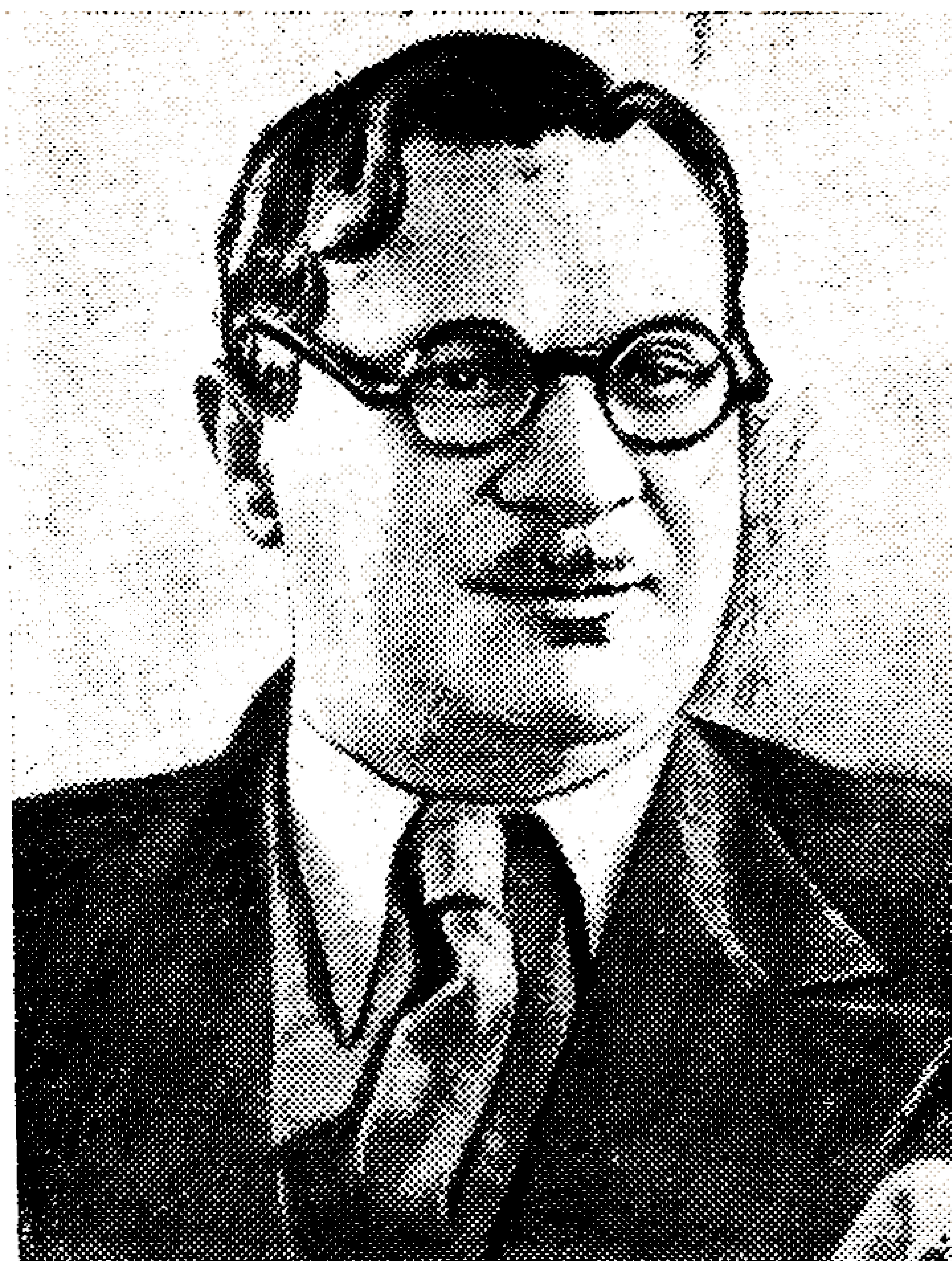
Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер — **В. Лизогуб.**
Художники: **Д. Власюк и З. Винник.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Гринева Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Гринев Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината — **В. Золотарев,** засл. ф УССР, **П. Осокин,** засл. арт. УССР, нев Виктор, его сын, студент ист-а МГУ — **Ф. Кривонос, Л. Молдаванов.** Полозова Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — **К. Гайжевская, К. Суковская.** Кружкова Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета — **Р. Семашко, Т. Семичева.** Северова Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — **О. Зубова, А. Танеева.** Кривошеин Игнат Степанович, главный технолог станкозавода — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Зайцев Сергей Сергеевич, начальник планового отдела станкозавода — **А. Крамов,** нар. арт. СССР, **В. Лизогуб.** Дружинин, секретарь парткома станкозавода — **В. Карпенко.** Свиридов, демобилизованный офицер — **М. Таранов, В. Шаповалов.** Женя, студентка—**Г. Агнивцева, Н. Шеремет.** Шура, секретарь Потапова — **М. Шматченко.** Маша, технический работник райкома ВКП(б) — **В. Астахова, И. Смирнова.** Члены бюро райкома ВКП(б)—**С. Лерман, Г. Сергеев, Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит в Москве, в наши дни.



Народ. арт. СССР А. Крамов в роли Зайцева („Московский Характер")

Фото А. Майденберга.



Засл. арт. УССР В. Золотарев, в роли Гринева („Московский Характер")

Фото А. Майденберга.

4, 6 (день), 9 марта

Братья Тур и Шейнин.

Кому подчиняется время

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч— **П. Осокин**, засл. арт. УССР. Полковник— **В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман, М. Таранов.** Крумин Альфред Иванович—**И. Любич**, засл. арт. УССР. Вилли, учитель лицея в Риге—**М. Таранов, Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Золотарев**, засл. арт. УССР, **В. Венцковский.** Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, обер-лейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн—



Арт. В. Лизогуб в роли Шмельца („Кому подчиняется время")

Фото А. Майденберга.

Я. Азимов, И. Мальвин. Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид — **Г. Агнивцева, А. Москаленко.** Савицкий — **В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

---

6 марта

А. Чехов.

ТРИ СЕСТРЫ

Драма в 4-х действиях.

Постановка народного артиста Союза ССР **А. Крамова.**

Художник—**Г. Цапок.**

Музыкальное оформление — **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Прозоров Андрей Сергеевич — **И. Любич,** заслуж. арт. УССР. Наталья Ивановна, его невеста, потом жена — **А. Танеева.** Его сестры: Ольга — **К. Суковская.** Маша — **Н. Тамарова,** заслуж. арт. УССР. Ирина — **А. Воронович,** народн. арт. УССР; **Р. Семашко.** Кулыгин Федор Ильич, учитель гимназии, муж Маши—**Я. Азимов.** Вершинин Александр Игнатьевич, подполковник, командир батареи—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Тузенбах Николай Львович, барон, поручик—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Соленый, Василий Васильевич, штабс-капитан—**Г Ратальский, В. Шаповалов.** Чебутыкин Иван Романович, военный доктор — **А. Крамов,** народн. арт. СССР. Федотик Алексей Петрович—**Б. Тоценко.** Родэ Владимир Карлович, подпоручик—**В. Лизогуб, Г. Столкин.** Ферапонт, сторож из земской управы—**Э. Коломийский.** Анфиса, няня — **К. Туберозова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

1, 2, 4, 5, 6, 8, 10 березня

Міллікер.

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин.

Текст **М. Ердмана, М. Уліцького.** Переклад **Ів. Кочерги.**

Постава — **І. Радомиського.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Соляшанський.**

Художник — **Н. Соболь.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **Н. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек—**Г. Охріменко, Д. Уманець.** Младек — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР, **К. Райданов.** Графиня Палматіка—**А. Алмазова, Н. Попова.** Лаура — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Броніслава — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Губернатор Олендорф — **О. Райданов.** Ентеріх—**І. Білошенко, К. Передерніков.** Пуфке—**М. Іванов, М. Мармур.** Піфке—**С. Грицюк, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Офіцери — **І. Бурменко, Н. Гавриленко, А. Зуб, О. Федосов.** Хазяїн ресторану — **Б. Андрєєв, Е. Бендаренко.** Катарин—**Т. Безяева, М. Вербицька.**

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко, В. Семенов, А. Венгеров, В. Балацький** і ансамбль балету.

Танок мрій. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров.**

Мазурка. Виконують: **О. Борисова, В. Лісновська, В. Балацький, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, Б. Хільченко та ансамбль балету.**

Виставу ведуть — **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**



Засл. арт. УзРСР Р. Уманська в ролі Лаури („Бідний студент“)

Фото А. Майденберга.

3, 9 березня

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад **Г. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Соляшанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **В. Нікітіна.**

Концертмейстери — **П. Кулісіч, Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — **Г. Охріменко, Л. Уманець.** Сулейман — **А. Аркін, І. Білошенко.** Гюльчохра — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Джихан — **Н. Попова, Л. Романенко.** Теллі — **З. Мізіненко.** Султанбек — **О. Івашутич**, нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Веллі—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Асья — **Т. Безяєва, В. Омельченко.**

В танцях беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова.**



Засл. арт. УзРСР Д. Пономаренко в ролі Младека („Бідний студент“)

Фото А. Майденберга.

Відповідальний редактор **З. СМОКТІЙ·**

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 05434. Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44. Зам. 205. Тираж 2000.

ХАРЬКОВСКИЙ
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР

ГОТОВИТСЯ к ПОСТАНОВКЕ:

Лопе де-Вега

„СОБАКА НА СЕНЕ"

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера А. ГЛАГОЛИНА

Художник — Б. ЧЕРНЫШЕВ

Музыка — А. ШАЦ

Танцы — Л. ГАЙ

Ціна 2 крб.